

Dur Yolcu

– Gözyaşı · 22 Kasım 2013

DUR YOLCU

Gönül yoldur gelip geçenlerin ayaklarında ezilen..
Ne durumda olacağı tamamen yolcuların insafına kalmıştır.

Gönül yolu eskimiyor
her ne kadar senfonik bir yürüyüş arada hırpalasa da
yine eski halini koruyor
biraz yıkık biraz kasis her yerinde
ama; hem gidene, hem gelene kapıları açık
her canı yandığında
her tozlandığında üstü başı
bulutlar acıyıp haline
yağmur olup yağıyorlar yıkansın diye
hoş geldin diyecek dudakları yalnızlık ateşiyle kurumuş
sadece tebessüm edip duruyor her ezen ayağa
dur demiyor gidene
ayaklar yürüyor üzerinde
başının üstünde esen kavak yellerinden
yere damlayan hazan yapraklarına bata çıka....

Başladığı yer belli değil
gönül denmiş adına
daha doğduğunda önüne serilen gelecek
bazen karanlık
bazen neon lambalarıyla aydınlatılmış ameliyat masası
elinde neşter tutan
hep seviyorum diyenler
kesip, biçip dikiyorlar
sanki bir devaju yaşanıyor hayat sahnesinde
üstünden geçen ayakların haddi hesabı yok
hep mi hüsrana olur filmlerin sonları
en çok da dost sandığı ince topuklar deliyor içini

kasisleri hep bu yüzden
bu yüzden delik deşik bağrı
bu yüzden başka yollarla birleşme çabası..
Yalnızlığın örümcek ağları sarmış etrafını
yarasalar yuva yapmış görmeyen gözlerine
ne çok parlardı eskiden güneşe gerek kalmadan
ha bir eksik ha bir fazla diyor
dönüyor sırtını dağlara
tekrar tekrar vurun
tekrar, tekrar çiğneyin diyor ayaklar altında
adı gönül nasıl olsa.
dayanıyor tüm fırtınalara... Gözyaşı